

MIERZYĆ SIĘ (3) *vb impf*

się (2), się (1).

e *prawdopodobnie jasne (tak w mierzyć)*.

praes 3 sg mierzy się (2). ◇ 3 pl mierzą się (1). ◇ [part praes act mierząc się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI–XVIII w.

1. *Określać swoje rozmiary; tu przen: oceniać się (2) :*

Zwrot: »sw(oj)ą się piędzią, [stopą] mierzyć« = liczyć się ze swymi możliwościami (2): Rostropny fzcześciu nie wierzy/ Swą się zawnždy piędzią mierzy. *BierEz M; BierRozm 20; [A gdy ten mierząc fie fwą łtopą/ y wiedząc że mu tego wiele ludzi záyżrzéc miáło/ tego dárú przyiác niechciał [...] rzékł Alexánder SenekaGórn 82.]*

2. *Być określanym co do wielkości [czym] (1) :* Pod kupiectwem fię zámyka żeglowanie/ furmáńftwo/ łzynkárlftwo y przedawanie tych wżytkich rzeczy/ ktore fię liczbą/ korcem/ wagą/ łokciem/ kwartą y wielkością mierzą. *KlonFlis A4.*

Formacje współrdzenne cf 1. MIERZYĆ.

AŻ